

Hi Dagmar.

My name's Zdenek. I'm from the Czech Republic **and** I'm a soldier. I'm studying English class three times a week, because I need it for my job and **free time**. My grandfather's cousin lives in Canada. He's 85. Her name's Edo Kanat. He speaks **of course English** but a little Slovak. **A would like speak** with him only English. **Not Slovak**.

Dagmar, can you help me please? **How?** It's very simple. Every day I write to you a short email. You check it and then you write me, what is wrong. I love English, **but a need your help**. **I want surprise** him. **I want call** him on Christmas day and speak with him only English. It's my **a little dream**.

Best wishes

Určitě byste se měl zeptat v neformálním emailu na to, co dotýčný dělá, co má rád, jak žije. Nemluvit pouze o sobě. Je to celkem krátké. Píšete moc hezky a učíte se taky myslím poctivě, takže mě to přijde, že jste tohle "spíchl" tak nějak narychlo. To není žádná tragédie, ale určitě "neformální dopis" nepodceňte, protože to je často úkol u písemného projevu.

Komentář [I1]: To je české – pro můj volný čas. ...I need it for my job and also for myself. – to je lepší a znáte to. Ještě lepší by bylo třeba: I need it for my job and it's also very useful when I go abroad and I need to talk to foreign people.

Komentář [I2]: Je to tedy ON nebo ONA? Používáte tedy obojí pro jednu osobu

Komentář [I3]: He speaks English, **of course and** a little Slovak.

Komentář [I4]: I

Komentář [I5]: I would like **to** speak ..

I would like a coffee (tady je to bez toho "to", protože za would like následuje podstatné jméno atd.). Pokud ale za would like následuje sloveso, tak musí být "would like to". "I would like to read/I would like to go/I would like to speak/

Komentář [I6]: To se takto nepoužívá. Ještě tak v imperativu – rozkazovací způsob. Speak English, not Slovak.

Stačí přeci jenom ta první věta a je jasné, že "pouze anglicky", což znamená, že ani slovensky, ani rusky, ani žádným jiným jazykem.

Komentář [I7]: To ne Zdeňku, to přeci ani v češtině takto nefunguje – to je jako by neuměla mluvit, nějak se zatvářila a vy jste vydedukoval a pak se ujišťoval jestli ten její výraz znamenal "Jak?". U dopisu je to tím divnější, že ji ani nemůžete vidět v tu chvíli.

Dagmar, I need your help. Can I write you a short email every day? I want you to check the email and correct mistakes.

Komentář [I8]: and

Komentář [I9]: I

Komentář [I10]: I want **to** surprise him. Stejně pravidlo jako jsem vám psal výše s tím "WOULD"

Komentář [I11]: WANT TO CALL HIM

Komentář [I12]: A dream, a car, a cat, a dog **ALE** – my dream, my car, my cat, my dog = bez toho členu pokud před to šupnete přivlastňovací zájmeno.